

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۸۹۱۸

۱۳۸۲ / ۰۱ / ۳۰

۱۳۸۲ / ۰۱ / ۳۰

میرزا اطلاعات و مدرک علمی ایران
دستیار مدیرک

بازار علم (مالیات اسلامی)

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته علوم سیاسی

عنوان

اعتبار رأى اکثریت در نظریه‌های جمهوری اسلامی

استاد راهنما
حجه الاسلام دکتر داود فیرحی

استاد مشاور
حجه الاسلام سید محمد تقی آل سید غفور

نگارنده
حسین رسولی

تابستان ۱۳۸۱

۴۸۹۱۸

صورت جلسه دفاع از پایان نامه تحصیلی

با تأییدات خداوند متعال و با استعانت از الطاف حضرت ولی عصر (ع) جلسه دفاع از پایان نامه
 خانم / آقای **حسین رسولی** دانشجوی رشته علم سیاسی گرایش
 در مقطع کارشناسی ارشد
 تحت عنوان **اعتبار رای اکثریت در تحریه های جمهوری اسلامی**
 در تاریخ **۲۴ مرداد ۸۱** با حضور هیأت داوران مؤسسه آموزش عالی باقرالعلوم (ع) برگزار گردید. نظر
 هیأت داوران به شرح زیر اعلام می گردد:

غیرقابل قبول

دفاع مجدد

قبول با امتیاز عالی
نمره ۱۹۶۵

اعضای هیأت داوران

امضا

رتبه علمی

نام و نام خانوادگی

حسب آنکه دکتر رامین میرموحمری
 خلبان میرمیران آمل سعد عفوردی
 خلبان آنکه دکتر مسعود مرادی

۱) استاد راهنمای

۲) استاد مشاور (۱)

۳) استاد مشاور (۲)

۴) استاد ناظر

۵) نماینده شورای پژوهشی

۱۳۸۲/۱۰/۳۰

نام و امضای
 مدیر برنامه ریزی و خدمت آموزشی
 امیر احمدی

نام و امضای

مسئول امور پایان نامه ها
 ۱۰

توضیح: با توجه به آیین نامه پایان نامه های مؤسسه امتیاز پایان نامه ها به شرح زیر مشخص می گردد.

الف) کارشناسی ارشد

۱- نمره ۱۸ الی ۲۰	عالی	۱- نمره ۱۸ الی ۲۰	عالی
۲- نمره ۱۶ الی ۱۷/۹۹	بسیار خوب	۲- نمره ۱۶ الی ۱۷/۹۹	بسیار خوب
۳- نمره ۱۴ الی ۱۵/۹۹	خوب	۳- نمره ۱۴ الی ۱۵/۹۹	خوب
۴- نمره ۱۲ الی ۱۳/۹۹	قابل قبول	۴- نمره ۱۲ الی ۱۳/۹۹	قابل قبول
۵- نمره کمتر از ۱۲	غیرقابل قبول	۵- نمره کمتر از ۱۲	غیرقابل قبول

* محاسبه میانگین ارزشیابی اعضای هیأت داوران توسط نماینده شورای پژوهشی انجام می گیرد.

کد فرم ۸۰۳۲۱۶

به یاد پدر بزرگوارم که مرا «عشق ورزیدن به حقیقت تشیع» آموخت و رفت

و

تقدیم

به دوستان شهیدم که پرکار و بی ادعا زیستند و فاصله عمیق بین
گفتار و کردار را با همتی سترگ و قابل تقدیس برداشتند و یک «بود» خود
را چند «نمود» جلوه ندادند.

آنان که شخصیت کاذب و دروغین نداشتند و بزرگی شان تکیه به
هیچ کس نداشت.

با سپاس

از اساتید فرهیخته، عزیز و گرامی آقایان
حجه‌الاسلام دکتر داود فیرحی
حجه‌الاسلام سید محمد تقی آل سید غفور
حجه‌الاسلام دکتر منصور میراحمدی
که این رساله مرهون زحمات آنان است.
و با قدردانی از همسر و دو فرزندم محمدامین و علی‌رضا،
آنکه همواره مایه خیر و رحمت و برکت‌اند.

امام خمینی(ره):

آخر ما چه حقی داریم که سرنوشت دیگران را تعیین کنیم.

صحیفه نور، ج ۵، ص ۵۰۸.

چکیده پایان نامه

عنوان پایان نامه: اعتبار رأى اکثریت در نظریه های جمهوری اسلامی	نام و نام خانوادگی دانشجو: حسین رسولی	رشته: علوم سیاسی
مقطع: کارشناسی ارشد	استاد مشاور: حجت‌الاسلام دکتر داود فیرحی	استاد راهنمای: حجت‌الاسلام سید محمد تقی آل سید غفور
امتیاز:	نمره:	تاریخ دفاع:

چکیده

سخن در این رساله این است که به لحاظ اعتبار و مشروعیتی که هر حکومتی باید داشته باشد و بدون آن اضمحلال خود را رقم خواهد زد، نظام جمهوری اسلامی ایران بیش از پیش به مشروعیت مردمی نیازمندتر می‌شود و هر چه از دهه‌های انقلاب اسلامی دورتر می‌شویم، این نیازمندی به حضور، انتخاب و اثرباری اکثریت مردم ایران در قوام و اساس ساختارهای نظام جمهوری اسلامی ایران از صدر تا ذیل فزونی می‌گیرد و آنچه که پس از گذران ایام فعال‌تر می‌شود، اعتقاد به صلاحیت مردم جهت حاکمیت بر سرنوشت اجتماعی خودشان است. باید پذیرفت قانون اساسی که مبنای اداره کشور است صرفاً باید به دست مجریانی اجرا شود (مجموعه ساختار) که به آن اعتقاد دارند که در غیر این صورت ایستادن در برابر خواست و اراده اکثریت مردم بوده و که جز فروپاشی نتیجه‌ای دیگر در برخواهد داشت. چراکه اساساً قانون اساسی برای توزیع قدرت و باز توزیع قدرت نوشته می‌شود. این رساله نظریات مطرح در جمهوری اسلامی ایران و هم قانون اساسی در باره اعتبار و مشروعیت رأى اکثریت را بررسی نموده و به این نتیجه رسیده که خواست عمومی و اراده اکثریت روز به روز در نحوه اداره کشور پررنگ‌تر شده حتی می‌تواند قانون اساسی و ساختارهای نظام جمهوری اسلامی را نیز به تناسب اندیشه خود تغییر دهد و یا آن را به نگاه خود دگرگون سازد.

واژگان: مشروعیت، رأى، اکثریت، نظریه.

فهرست مطالب

۱	مقدمه: طرح تحقیق
۲	۱) بیان مسأله
۳	۲) اهمیت و فایده موضوع
۴	۳) سابقه پژوهش
۵	۴) سوال اصلی
۶	۵) فرضیه‌های پژوهش
۷	۶) مناهیم و متغیرها
۸	۷) سوالات فرعی
۹	۸) مفروض‌ها
۱۰	۹) هدف پژوهش
۱۱	۱۰) روش پژوهش
۱۲	۱۱) سازماندهی پژوهش
۱۳	فصل اول: مفاهیم و کلیات
۱۴	۱) اصل مشروعیت
۱۵	۲) مفهوم مشروعیت
۱۶	۳) اصول مشروعیت
۱۷	۴) دسته بندی مفاهیم مشروعیت

فهرست مطالب

(هشت)

الف) نظریه فرمانروایی الاهی	۱۴
ب) نظریه فرودستی طبیعی	۱۴
ج) فرمانروایی نشأت گرفته از خبر و خوبی	۱۵
د) نظریه فرمانروایی مبتنی بر رضایت	۱۵
(۵) انواع تعاریف مفهوم مشروعیت	۱۶
(۶) انواع منبع مشروعیت	۲۶
(۷) نظام	۲۸
(۸) نظریه (نظریه‌های مشروعیت به اعتبار خاستگاه آن)	۲۹
(۹) رأی	۳۴
(۱۰) نوع و ماهیت مشروعیت در جمهوری اسلامی ایران	۳۶
(۱۱) نسبت مشروعیت دینی و مشروعیت سیاسی	۳۷
(۱۲) مشروعیت در نظام جمهوری اسلامی ایران	۳۹

فصل دوم: امام خمینی(ره) و اعتبار رأی اکثریت	۴۲
(۱) حق تعیین سرنوشت سیاسی	۴۳
(۲) آرای عمومی	۴۵
(۳) عزل مقامات	۴۶
(۴) صورتهای قابل برداشت از مشروعیت در کلام امام	۴۹
(۵) حکومت مردمی	۵۱
(۶) جمهوری اسلامی	۵۷
(۷) تشخیص مصلحت توسط اکثریت	۵۹
(۸) اسلام و رأی اکثریت	۶۵
(۹) حق حاکمیت اکثریت	۶۹

فهرست مطالب (نها)

فصل سوم: قانون اساسی و اعتبار رأی اکثریت.....	75
۱) مقدمه.....	77
۲) تعریف قانون اساسی	77
۳) نظام سیاسی و قانون اساسی.....	78
۴) قانون اساسی و رفراندوم	85
۵) رفراندوم، مجلس، شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت	89
۶) اعتبار رأی اکثریت، نظارت استصوابی و مجمع تشخیص مصلحت	93
۷) نظارت شورای نگهبان و رأی اکثریت	103
۸) شورای نگهبان و رأی اکثریت (نگاهی دیگر)	105
۹) واگذاری حق تشخیص ضرورت برای مجلس از طرف امام(ره).....	108
۱۰) اعتبار رأی اکثریت و قضاوت از باب اکل میته	110
۱۱) نظارت استصوابی (نگاهی دویاره)	111
۱۲) اعتبار رأی اکثریت و خبرگان قانون اساسی	115
۱۳) جمهوری اسلامی	116
۱۴) مجلس خبرگان قانون اساسی	117
۱۵) تدوین قانون اساسی	118
فصل چهارم: دیدگاه‌های متفاوت رأی اکثریت	120
۱) مقدمه	121
۲) تبدیل جمهوری اسلامی به حکومت اسلامی	126
۳) تقسیم مردم به جمهور ناب و جمهور غیرناب	127
۴) اصل قیمومیت	129
۵) اصل تکلیف بالذات.....	130

فهرست مطالب.....(ده)

۶) عدم اعتبار رأى اکثريت	۱۳۲
۷) رأى اکثريت، دموکراسى و اسلام	۱۳۶
۸) رأى اکثريت و حاکميّت دوگانه	۱۳۹
۹) رأى اکثريت و مشروعيّت	۱۴۱
۱۰) رأى اکثريت و ولایت فقیه	۱۴۶
۱۱) رأى اکثريت و قانونگذاری	۱۵۵
۱۲) رأى اکثريت و منطقه الفراغ	۱۵۸
۱۳) دیروز و رأى اکثريت	۱۶۳
۱۴) امروز و رأى اکثريت	۱۶۵
۱۵) رأى مردم و احسنيّت	۱۶۹
۱۶) اصالت و رأى اکثريت	۱۸۲
۱۷) اسلام و رأى اکثريت	۱۸۳
فرجام	۱۸۷

فهرست منابع

الف) کتاب‌ها	۱۹۴
ب) نشریات	۱۹۷

مقدمه:

طرح تحقیق

مرکز اطلاعات مارک علمی ایران
تشریه مارک

۱) بیان مسئله

اعتبار و مشروعیت، یکی از مسائل مهم و حیاتی هر نظام سیاسی است و حل بحران مشروعیت زمینه ساز حل دیگر بحرانهای نظامهای سیاسی می‌باشد. چگونگی و چرایی اعتبار رأی اکثربت در نظام جمهوری ایران موضوعی است که از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون نظر بسیاری از اندیشمندان داخلی اعم از متفکرین حوزوی و دانشگاهی و دانشمندان خارجی را به خود جلب نموده است و هر یک از منظری که خود آن را پذیرفته‌اند بر اساس نگرش و چارچوب نظری مختلف به آن نگریسته‌اند.

منظور من از «اعتبار» در عنوان پایان نامه‌ای که اکنون مقابل دیده‌گان شماست، «مشروعیت» است و اگر از کلمه «مشروعیت» در عنوان پایان نامه استفاده نگردیده است صرفاً بدین جهت است که هرگونه بار «ارزشی» را از آن بردارم.

این رساله بر اساس نگرش‌های مختلف برخی از اندیشمندان و عالمان دورهٔ جمهوری اسلامی به منظور تحلیل جایگاه رأی اکثربت صورت می‌پذیرد. عده‌ای از اندیشمندان اعتبار رأی اکثربت را دلیل مشروعیت دانسته‌اند و بخشی از متفکران دیگر مشروعیت را دلیل اعتبار رأی اکثربت می‌دانند و برخی دیگر هر کدام را جزء الدلیل معرفی نموده‌اند پر واضح است که قدرت اجتماعی یکی از قدرتهای مهم هر حکومتی است و آن بر پایه افکار عمومی و رأی اکثربت بیان نهاده شده است. در جهان کنونی اداره نظام سیاسی و کشورداری بدون برخورداری از قدرت اجتماعی و پشتیبانی و دارندگی رأی اکثربت به صورت دمکراتیک امکان‌پذیر نیست و نمی‌توان

مقدمه: طرح تحقیق (۳)

مانند سده‌های گذشته صرفاً با اتکاء به نیروهای نظامی و یا دستگاه‌های امنیتی و اطلاعاتی، کشور را اداره کرد، بدین منظور به نظر می‌رسد که بررسی طیف‌های گوناگون فکری و نظری درباره اعتبار رأی اکثریت، کمک مؤثری در تحلیل مسئله مشروعیت در نظام جمهوری اسلامی ایران بنماید. طیف‌هایی که مخالف مشروعیت و اعتبار رأی اکثریت هستند و نحله‌هایی که موافق آن و گونه‌هایی که به هر دو مسئله پرداخته‌اند در این رساله مورد بررسی قرار گرفته‌اند.

۲) اهمیت و فایده موضوع

عظمت و اهمیت بحث مشروعیت در نظام جمهوری اسلامی ایران می‌طلبد که بررسی مجدد آن همیشه مطمح نظر قرار گیرد، گرچه بزرگانی از طریق تدوین کتب، مقالات و برگزاری همایش‌ها و میزگردها سعی وافری در این زمینه مبذول داشته‌اند. در ضمن پژوهش حاضر هرگز تلاش و کمک در ارتقاء و تکمیل این مسئله را از نظر دور نداشته است و به واقع می‌توان گفت که مسئله اعتبار و مشروعیت رأی اکثریت پس از سالیان متعددی که از پیروزی انقلاب اسلامی گذشته است همچنان بحث روز تلقی می‌شود و دغدغه‌هایی را در اذهان خواهان حقیقت به وجود آورده است پاسخ به فرائت‌های مختلفی که درباره مشروعیت نظام وجود داشته و حل چالشها و تنازعات مختلفی که در فضای علمی و تئوریک کنونی کشور درباره اعتبار و یا عدم اعتبار رأی اکثریت ظهر نموده است، از فایده این تحقیق است و در نتیجه کاهش بحران مشروعیت واستحکام پایه‌های نظام جمهوری اسلامی ایران را از جنبه نظری و سپس بهره‌مند کردن و کارآمدی هر چه بیشتر آن را در پی دارد، همچنین میزان سمت‌گیری نظام را نیز نشان می‌دهد.

۳) سابقه پژوهش

بعد از مشروطه یکی از مهمترین مباحثی که مطرح شد «جایگاه رأی مردم در حکومت» است. مسئله مستحدثه‌ایی که در اندیشه اسلامی شیعه مطرح گردیده است.

اهل سنت حداقل یک قرن قبل از شیعه با این مسئله برخورد داشته و بلا فاصله خود را به مسئله اجماع متصل نموده و چون از ابتدا مسئله‌ای به نام نصب الهی نداشته‌اند لذا به راحتی جایی را برای رأی مردم در اندیشه سیاسی خودشان دست و پا نمودند. اما در تفکر شیعی اولین نزاع علمی بین شیخ فضل الله نوری و علامه نائینی درگرفت. شیخ فضل الله قائل به این بود که اسلام در کل به معنای تسلیم و تعبد می‌باشد و ما جایی برای رجوع به رأی مردم نداریم و همه اینها را بدعت می‌دانست و می‌گفت اگر همه مردم رأی دادند به اینکه مانمازنخوانیم آیا این رأی معتبر است؟ که قطعاً معتبر نیست. (ایشان بیشتر، احکام را مورد نظر داشت). علامه نائینی می‌گوید رجوع ما به رأی مردم در جایی است که شریعت، نص خاصی ندارد و در احکام که نص خاص داریم دیگر جایی برای رجوع به رأی مردم نیست زیرا ما از ابتدا مسلمان هستیم و بعد می‌خواهیم حکومت اسلامی تشکیل دهیم. دوام حکومت اسلامی، احترام به احکام آن است. با حفظ حرمت همه احکام اسلامی آیا جایی سراغ داریم که شایع ما را آزاد گذاشته باشد؟ و یا مطلبی را به دست ما سپرده باشد؟ رأی اکثریت در فقه شیعه در جایی معتبر است که منافی هیچ حکم شرعی نباشد و رجوع به رأی اکثریت را دلیل عقل می‌نامد و می‌گوید اگر یک عاقل تصمیم بگیرد، این رأی، اتفاقاً یک درصدی دارد، اگر صد عاقل به همدیگر مشورت کنند و نظر همدیگر را نقد کنند این به نود یا نود پنج درصدی از اتفاق از رسد و احتمال خطأ در آن ناچیز است لذا من معتقد هستم حوزه رأی اکثریت را در فقه شیعه باید مشخص کنیم.

این اختلاف نظرها ادامه داشت تا اینکه منتقد نائینی می‌گوید که ایشان تفاوت‌های بنیادی و اجتناب‌ناپذیر میان اسلام و دموکراسی را از دیده دور داشته و به این نتیجه رسیده که میان اسلام و دموکراسی همسانی وجود دارد.^(۱)

به هر صورت از ندو هفت سال پیش یعنی از سال ۱۲۸۴ هجری شمسی که برای نخستین بار در تاریخ معاصر، مجلس درکشور ما تأسیس شد و پس از صدور فرمان مشروطیت و ایجاد عتدالتخانه که به تأسیس مجلس شورا منجر گردید، این نزاع علمی درباره «اعتبار رأی اکثریت» نیز

۱. برگرفته از عبدالهادی حائری، *تشیع و مشروطیت در ایران*، تهران: نشر امیرکبیر، ۱۳۶۰.

تاکنون به حیات خود ادامه داده و بر سر دفاع از حقوق مردم، گاهی مجلس را به توب بستند و گاهی مثل سید حسن مدرس فداکاری‌ها کرده و از مجلس دفاع نموده است. به هر طریق مجلس که مظہر و نماد رأی اکثریت بوده در مقاطعی در برابر غارت منابع از طرف بینگانگان ایستادگی نموده و سپس حوادث سی تیر و در نهایت ملی شدن صنعت نفت را رقم زده و سرانجام در انقلاب اسلامی سال ۱۳۷۸، مجلس مردمی به وجود آمد که بتواند پس از گذر از حکومتهای پادشاهی و سلسله‌های مختلف سلطنتی و پس از تشکیل اولین حکومت ملی در زمان صفویه، نماینده جمهوریت نظام و جلوه مردم در حکومت جمهوری اسلامی ایران باشد، مجلس انعکاس صدای ملت است که از طرف نماینده‌گان ابراز می‌شود و عصارة آن این است که برای محدود کردن و نظارت بر قدرت به وجود می‌آید و اکنون باز سخن در میزان اعتبار و مشروعيت آن همچنان سخن روز است و محور نخبگان سیاسی و اندیشمندان اندیشه سیاسی ایران بوده و هست.

۴) سؤال اصلی

سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که «رأی اکثریت در نظریه‌های نظام جمهوری اسلامی ایران چه جایگاهی دارد؟» به عبارت دیگر پس از یکصد سال فراز و نشیب و گذران حوادث مختلف اکنون که به برپایی نظام جمهوری اسلامی ایران دست یافته‌ایم رأی اکثریت از نظر اندیشمندان و نخبگان آن چه جایگاهی را داراست؟

۵) فرضیه‌های پژوهش

فرضیه‌های زیر را می‌توان در نظر گرفت:

۱. گرایش عمومی در نظریه‌های جمهوری اسلامی ایران به سمت اعتبار رأی اکثریت و مشروعيت نظام سیاسی است یعنی به هر مقدار که از عمر انقلاب اسلامی می‌گذرد، نظام به اهمیت و اعتبار رأی اکثریت بیشتر پی برد و جایگاه ویژه‌ای را برای آن اختصاص می‌دهد.

(فرضیه اصلی)

۲. در نظریه‌های جمهوری اسلامی ایران، گرایش عمومی به سمت مشروعيت الهی است.

(فرضیه فرعی)

۳. گرایش عمومی در نظریه‌های جمهوری اسلامی ایران، نوسان بین همبستگی یا نسبت

بین رأی اکثریت و مشروعيت است. (فرضیه فرعی)

۶) مفاهیم و متغیرها

در این رساله از مفاهیم و اصطلاحات زیر استفاده می‌کنیم که تبیین وجهی روش و شفاف از آنها ما را بر نقطه مرکزی واصلی بحث متمرکز نموده و شروع و خاتمه رساله را به خوبی می‌نمایاند. آن مفاهیم عبارتند از:

رأی اکثریت، مشروعيت نظریه، نظام.

اعتبار رأی اکثریت را به عنوان متغیر اول و مشروعيت نظام را متغیر دوم در نظر گرفته‌ام.

۷) سؤالات فرعی

به طور مشخص سؤالات فرعی پژوهش حاضر به منظور به تبیین و بررسی عنوان و سؤال اصلی تحقیق در چهار فصل به قرار زیر است.

۱. مفاهیم و کلیات: مراد از مشروعيت، نظام، نظریه و رأی اکثریت چیست؟

۲. رأی اکثریت در اندیشه امام خمینی(ره) چه منزلتی را دارا است؟

۳. رأی اکثریت در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران از چه جایگاهی برخوردار است؟

۴. دیدگاه‌های متفاوت اعتبار رأی اکثریت در دوره جمهوری اسلامی کدامند؟

۸) مفروض‌ها

رساله حاضر اصول اساسی زیر را دارد:

۱. هر نظامی از مبانی مشروعیت و اعتبار باید برخوردار باشد.
۲. مبانی مشروعیت در نظریه‌های مختلف، متفاوت است.
۳. نظامهای بدون مشروعیت، نظامهایی قابل زوالند.
۴. هر اندازه نظام از مشروعیت بیشتری برخوردار باشد، از استحکام زیادتری برخوردار است.

۹) هدف پژوهش

هدف در این رساله این است که نظریه‌های مطرح رأی اکثربت در رابطه با مسئله مشروعیت در نظام جمهوری اسلامی ایران را بررسی نمائیم و از نتایج آن به تداوم نظام جمهوری اسلامی ایران پرداخته باشیم.

۱۰) روش پژوهش

کتابخانه‌ای و تحلیلی

۱۱) سازماندهی پژوهش

در مقدمه، طرح تحقیق ذکر گردیده است.

در فصل اول، به بررسی مفاهیم و کلیات پرداخته شده است.

در فصل دوم، به نظریات امام خمینی(ره) در مورد اعتبار رأی اکثربت پرداخته‌ام.

در فصل سوم، رأی اکثربت در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران را بررسی نموده‌ام.

فصل چهارم، دیدگاه‌های متفاوت رأی اکثربت مورد مذاقه قرار گرفته است.

در نهایت، نتیجه‌گیری از مباحث گذشته بعنوان فرجام بیان شده است.

فصل اول:

مفاهیم و کلیات

۱) اصل مشروعیت

مقدمه

در دنیای کنونی اصولی موسوم به اصول مشروعیت وجود دارد. اصل حق حاکمیت مردم پذیرفته شده است و قاعدة عمل به خواست اکثریت اعمال می‌شود. مردم که دارای حق حاکمیت اند حقوق خود را طبق فرایندهایی و پروسه‌ایی به نمایندگان خود واگذار می‌کنند که یا قوانین را تصویب کنند و یا آن را به اجرا درآورند. این نمایندگان‌گوناگون، در انتخاب آزاد مستقیم یا غیر مستقیم بر پایه اکثریت برگزیده می‌شوند. اکثریت حق دارد فرمان دهد، اقلیت حق دارد از حاکمیت انتقاد کند، با آن مخالفت کند، آزادانه سخن بگوید و بنویسد تا اکثریت را متلاuded سازد که اشتباه کرده است و سپس اگر توانست به نوعی خود مبدل به اکثریت شود. بر این اساس مشروعیت در همین مسئله خلاصه می‌شود که حاکمیت برای اکثریت و مخالفت برای اقلیت و هر دو وظیفه دارند از قوانین ناشی از قانون اساسی فرمانبرداری کنند. زمانی که حاکمیت احساس کند که تا حدود زیادی به رسمیت شناخته می‌شود و مورد قبول است ترس کمتری از طغیان مردم خود دارد و نیاز کمتری دارد که آنها را بترسانند. به هر صورت یک حکومت مشروع، حاکمیتی است که خود را از ترس رهانیده و متکی به رضایت باشد، رضایتی که در کلیه اصول مشروعیت که در خلال بحث به آن خواهیم پرداخت مستتر است. مهمترین ارگان جامعه، یعنی حاکمیت جز از طریق نوعی قرارداد پنهانی نمی‌تواند به کمال خود، یعنی مشروعیت دست یابد،